

Nr 64.

Av herr **Lindley**, om *åvägabringande av mera effektiv kontroll vid hamnar till förhindrande av olycksfall i arbetet.*

Under 1912 års riksdag, vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition om skydd mot yrkesfara i arbetet, framlade undertecknad en motion nr 104 med begäran om vissa tillägg till de av Kungl. Maj:t föreslagna säkerhetsanordningarna samt anförde som stöd härför en av riks försäkringsanstalten utarbetad grafisk tabell, utvisande jämförande olycksfallsfrekvens och premieavgifter för vissa yrken under tidsperioden 1903—1908. Av denna tabell framgick, att premiekostnaderna voro störst för gruvarbetare och stuveriarbetare i fråga om ersättning enligt lag, till följd av inom dessa yrken talrikt förekommande fall av svårare skador eller respektive kr. 17: 55 och kr. 17: 49. Beträffande återigen premiebeloppen för mindre skador stodo stuveriarbetarne främst med ett belopp av kr. 8: 10, under det att närmast farliga yrke — stenhuggerier och stenhvylerier — endast uppgick till ett belopp av kr. 3: 20. Antalet olycksfall inom stuverifacket, som föranledde ersättning under karenstiden, uppgick enligt denna grafiska tabell till 419 pr 1,000 årsarbetare.

Oupphörliga meddelanden om olycksfall vid hamnarna, som genom tidningspressen komma till allmänhetens kännedom, låta en ana, att olycksfallsfrekvensen ingalunda är i avtagande. Undertecknad har därför hos riks försäkringsanstalten begärt och fått en kompletterande uppgift på dess erfarenhet i berörda avseende under de efterföljande åren, vilken härmed bifogas. Av densamma framgår att premierna ha måst ökas för såväl lagersättning som karensersättning och att antalet olycksfall pr 1,000 årsarbetare har stigit till 423. Med tillhjälp av innehavda tidningsurklipp och andra rapporter skulle här med lätthet kunna lämnas en ganska omfattande bild av olyckshändelsernas art och omfattning, men torde i detta

fall vara onödigt, då det är tillräckligt att endast behöva påpeka det faktum, att nära halva antalet försäkrade bliva årligen så pass skadade, att läkare måste anlitas och sjukersättning utbetalas.

Varje ansvarskännande person måste under dessa förhållanden anse det vara en pressande nödvändighet, att snara åtgärder vidtagas till förhindrandet av denna exempellösa manspillan, som i fråga om smärre skador i talrikhet torde tåla proportionell jämförelse med nu pågående världskrig. Vi hyste ock till en början den förhoppningen, att den ökade inspektionen, i samband med den nya yrkesfarelagen, skulle visa sina verkningar även inom detta arbetsområde, men så har icke blivit fallet. Enligt till Sv. transportarbetareförbundet ingångna rapporter påstå arbetarne, att hamninspektion icke alls förekommer, vilket kanske i så fall är beroende på otillräckliga krafter inom yrkesinspektionen.

Skulle detta vara förhållandet, synes det mig som om nödvändigheten krävde tillsättandet av särskilda hamninspektorer, åtminstone vid de större hamnarna, i likhet med vad som allaredan praktiseras i utlandet, eller ock att detta åliggande uppdrages åt de för fartygskontrollen nyligen utsedda inspektörerna. Under nuvarande statsfinansiellt svåra tider är måhända det senare alternativet förmånligast, enär man härvid icke behöver anställa ytterligare personal, men torde avgörandet härom lämpligast överlämnas till Kungl. Maj:t. Huvudsaken är att snara åtgärder vidtagas till reducering av olycksfallsfrekvensen vid våra hamnar.

Undertecknad föreslår därför det riksdagen ville besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snara åtgärders vidtagande för en mera effektiv kontroll vid hamnarna till förhindrandet av olycksfall i arbetet.

Stockholm den 4 februari 1915.

Charles Lindley.

*Bilaga 1.**Olycksfallsrisken vid stuveriarbete.*

I anslutning till en den 10 februari 1912 dagtecknad P. M. angående olycksfallsrisken vid stuveriarbete, vilken P. M. var grundad på Riksförsäkringsanstaltens erfarenhet under försäkringsåren 1903—1908, meddelas här uppgifter, grundade på Riksförsäkringsanstaltens erfarenhet under försäkringsåren 1903—1911.

Riksförsäkringsanstaltens erfarenhet under försäkringsåren 1909—1911 har kraftigt understrukit det uttalande, som gjordes i den nyssnämnda P. M. av år 1912, nämligen att »det är otvivelaktigt att stuveriarbete får räknas till de från olycksfalls-synpunkt farligaste yrken, åtminstone bland de mera omfattande». Enligt 1903—1911 års erfarenhet skulle för att täcka ersättningar, i enlighet med olycksfallsersättningslagen av den 5 juli 1901, för skador till följd av olycksfall i stuveriarbete erfordras en premie av kr. 20:36 per årsarbetare, d. v. s. för 300 dagsverken. Motsvarande siffra var enligt 1903—1908 års erfarenhet kr. 17:49. Samtidigt har motsvarande premie för den enligt Riksförsäkringsanstaltens erfarenhet farligaste bland de 20 huvudindustrigrupperna, nämligen gruvdriften, nedgått från kr. 17:55 per årsarbetare till kr. 16:01 per årsarbetare, under det att den genomsnittliga lagpremien för alla i Riksförsäkringsanstalten försäkrade företag stigit från kr. 4:80 till kr. 4:94 per årsarbetare. Till denna stegring har stuveriarbetet ej obetydligt bidragit.

I fråga om antalet olycksfall, som antingen fått dödlig utgång eller medfört väsentlig nedsättning i arbetsförmågan för längre tid än 60 dagar, har olycksfallsfrekvensen vid stuveriarbete blott obetydligt ökats, nämligen från 31,5 till 31,7 på 1,000 årsarbetare. Bland de 20 huvudindustrigrupperna har fortfarande gruvdriften den närmast högsta olycksfallsfrekvensen med 12,9 och den genomsnittliga olycksfallsfrekvensen har under den ifrågavarande tidsperioden stigit från 6,4 till 6,9 på 1,000 årsarbetare.

Beträffande ersättningen under karenstiden från och med 4:e dagen av läkarebehandlingen äro förändringarna väsentligt mindre. Såväl den genomsnittliga karenspremien som den genomsnittliga olycksfallsfrekvensen (med ersättning längre än 3 dagar) för samtliga i Riksförsäkringsanstalten försäkrade företag är för åren 1903—1911 densamma som för åren 1903—1908, nämligen karenspremien kr. 1:64 per årsarbetare och olycksfallsfrekvensen 84 på 1,000 årsarbetare. För stuveriarbete förete båda dessa siffror en mindre ökning, karenspremien från kr. 8:10 till kr. 8:17 per årsarbetare och olycksfallsfrekvensen från 419 till 423 på 1000 årsarbetare.

Stockholm den 28 januari 1915.

David Östrand.

Aktuarie hos Riksförsäkringsanstalten.

Bilaga 2.

Riksförsäkringsanstaltens erfarenhet från försäkringsåren 1903—1911.

Industrigrupp	Lagförsäkring med ersättning fr. o. m. 61:a dagen efter olycksfallet			Karensförsäkring med ersättning fr. o. m. 4:de dagen av läkarbehandlingen		
	Antal årsarbetare	Ersätt- ningar Kr.	Erforderlig premie per årsarbetare	Antal årsarbetare	Ersätt- ningar Kr.	Erforderlig premie per årsarbetare
XVIII: c—4. Stuveriar- bete	5,606.9	114,145	20.36	5,019.8	41,020	8.17
VII. Textilindustri.....	33,458.5	64,608	1.93	14,761.3	8,205	0.56
XI. Närings- och njut- ningsämnesindustri	59,868.0	130,409	2.18	27,475.6	26,894	0.98
XI: f. Tobaks- och ci- garrfabriker.....	23,425.0	5,994	0.26	5,133.2	1,379	0.27

Industrigrupp	Antalet olycksfall, som föranlett			
	lagersättning		karensersättning	
	Absolut	Per 1,000 årsarbetare	Absolut	Per 1,000 årsarbetare
XVIII: c—4. Stuveriarbete	178	31.7	2,122	422.7
VII. Textilindustri.....	92	2.7	410	27.8
XI. Närings- och njutningsäm- nesindustri	198	3.3	1,404	51.1
XI: f. Tobaks- och cigarrfabriker	13	0.6	66	12.9

För stuveriarbete belöper sig lagersättning för 178 fall till sammanlagt kronor 114,145. Härav utgjorde invaliditetsfallen 71 st. med invaliditetsersättning, vars kapitalvärden för livräntor utgjorde inalles kr. 73,705 och dödsfallen 19 st. med ersättningar, uppgående till kr. 28,260.

Övriga 88 fall voro endast sjukhjälpsfall, och lagsjukhjälp utgick med inalles kr. 12,180.

Stockholm den 28 januari 1915.

David Östrand.

Aktuarie hos Riksförsäkringsanstalten.

Antal olycksfall per 1,000 årsarbetare, som föranleda karensförsäkring.

	Antal: 0	40	80	120	160	200	240	280	320	360	400	440
Tobaks- och cigarrfabriker												
												<u>13</u>
Närings- och nyttningsämnesin-												
dustri, inalles												<u>51</u>
												<u>28</u>
Textilindustri												
Malmförädlingsindustri												<u>155</u>
Stuveriarbete												<u>423</u>
Samtliga i Riksförsäkringsanstal-												
ten försäkrade företag.....												<u>84</u>

Stockholm den 28 januari 1915.

David Östrand.

Aktuarie hos Riksförsäkringsanstalten.